

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem
Általános Orvostudományi
Karának hallgatói lapja

Felelős szerkesztő
Prépost Eszter
preposteszter@yahoo.com

Olvasó szerkesztő
Solymos Andor
Nagy Csaba
Tinku Dóra

Tördelő szerkesztő
Szukits Sándor

Munkatársaink
Hornyák Árpád
Jakab László
Lócsei Zoltán
Markó Lajos
Mokán Péter
Muzsek Zsófia
Varga Ágnes
Váncsodi József
Yen-Ying Wu
Zubán Dániel Rafael

Megjelenés időpontja:
2004. november

Szerkesztőség címe:
7624 Pécs, Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Tel.:(72)536-000/1541
fax:(72)536-111

E-mail elérhetőség:
confabula@webmail.hu

Megjelenik 1300 példányban

Készült a Pécsi
Tudományegyetem Általános
Orvosi Kar Nyomdájában

TISZTELT OLVASÓ!

Már negyedik éve, hogy minden lapzárta alkalmával - miután az újság be van tördelve, minden vessző/pont/kép/aláírás a helyére kerül - nekem jut az a feladat, hogy az első betűtől az utolsóig elolvassam ezt a "készterméket" a nyomdába kerülése előtt. Most is ezt tettem. . .

Jó tudni, hogy ennyi hivatástudattal pallérozott elmével vagyunk körülvéve, akik alig várják, hogy tehetségük legjavát a Confabula nevű elixírbe cseppentsék.

Alkalmazása: szükség esetén!

TARTALOM**Egyetem**

Interjú - Prof. Dr. Ozsváth Károly	3.
Kredithelyzetjelentés	9.
Gólyabál	40.
Szerintem...	42.

Közérdekű

Tesnevelés	12.
Humsirc oldalak	14.
TDK oldal	25.

Kultúra

A medicina halhatatlan legendái	16.
Fülhöz szóló ajánlatok	20.
Havinovella	23.
Művi kritix	24.
Fehér és fekete	25.
Vena Literatura	26.
Könyvajánló	30.
Tíz szentencia	33.
Gastro oldal	34.

Deutsche Seiten

Für einen weissen Kittel...	36.
Yonderboi	37.

English Pages

Interview with John Mastrojohn	38.
--------------------------------	-----

Thomas Stauch. Aki azonban igazán egyedi ízt ad a zenekarnak, az az énekes, *Hansi Kürsch*. Nagyon kifejező, sokszínű hangja van, és óriási átéléssel adja elő a nótákat.

Akinek egy kicsit is felkeltettem az érdeklődését, annak elsőként a *The Forgotten Tales* című korongot ajánlanám, amelyen feldolgozások és saját dalok akusztikus vagy szimfonikus átíratok hallhatók. A feldolgozott nóták egy része nagyon mulatságos, olyan dalok rockosított verzióit hallhatjuk, mint például a Beach Boys Surfin USA-je vagy a Chordettes Mr Sandman-je. Leírva ez egy kicsit furán hangzik, de tényleg nagyon eltalált átdolgozásokról van szó. De található az albumon olyan zenekaroktól is feldolgozások, amelyek közelebb állnak az együttes zenei világához, így hallhatunk Queen, Uriah Heep, sőt Mike Oldfield nótát is. A Guardian dalok új verziói sem kevésbé zseniálisak, különösen kiemelendő a *Bright Eyes* akusztikus, és a *Lord of the Rings* (beszédes cím!) nagyzenekari változata; új zenei köntösökben sokkal jobban kijön a számok zeneisége és varázslatos hangulata. A lemez fénypontja azonban mindenképp az örök klasszikus akusztikus ballada, a Bard's Song koncertverziója, ahol a közönség szinte leéneklei Hansit a színpadról. Összefoglalva, egy nagyon eredeti és sokszínű album ez, amelybe mindenképp érdemes legalább egyszer belefűlni.

Akinek a *Forgotten Tales* tetszett, és nagy Tolkien rajongó, valamint nem idegenkedik a keményebb megmozdulásoktól sem, az mindenképp szerezze be a *Nightfall in Middle-Earth* című lemezt. Egy koncept albumról van szó, mégpedig a *Szilmari* megzenésítéséről. Maga a muzsika rendkívül dallamos, monumentális és elvarázsolja a

hallgatót, Hansi hangja pedig a legjobb formában van, legyen szó lágy, sejtelmes történetmesélésről, vagy enyhén hisztérikus, rekedt kiabálásról, és akármiről a kettő között. Hihetetlen, hogy mennyire beleéli magát a különböző hangulatokba, szerepekbe. A dalok változatosak; keményebb témáktól (*Into the Storm, Mirror Mirror*) balladáig (*The Eldar*) minden megtalálható a lemezen, és epikusabb szerzeményekből (*Nightfall, Time Stands Still*) sincs hiány. A hangulat fokozását pedig a dalok közt pár perces átvezetők segítik, narráció vagy miniatűr bárd-dalok képében. A szövegek teljesen hűek a regényhez, bár igazi élvezetükhöz ajánlott a *Szilmari* alapos ismerete. Szóval egy óriási műről van szó, mindenképpen csak ajánlani tudom.

További információk a zenekarról a www.blind-guardian.com címen található.

-Metil-

Egy férfi ül a vonaton, hatalmas, sötét monokli van a szeme alatt. Arra jön egy másik férfi, szintén hatalmas monoklija van, leül. Megszólal az első:

-Micsoda véletlen! Mindkettőnk ilyen csúnya, nagy monokli van a szeme alatt! Megkérdezhetem, ön hogyan szerezte?

Erre a másik:

- Voltaképpen egy freudi elszólás volt az oka. A jegypénztárnál álltam sorba, amikor megláttam, a hosszú, szőke hajú kiszolgáló lányt, akinek olyan nagy mellei voltak, amelyet

még életemben nem láttam. Meg akartam kérdezni, hogy merre van a mellékhelység, de véletlen az csúszott ki a számon, hogy: "Melle van, nagy, a szentségit!" Erre benyomott egyet. És maga hogyan szerezte a monokliját?

- Hát igazából nekem is egy freudi elszólás volt az oka. Reggel a feleségemnek azt akartam mondani, hogy "Drágám, töltenél még egy kis kávé?", és véletlenül az csúszott ki a számon, hogy: "A rohadt életbe te kövér dög, te szűrtad el az egész életemet!"

Feltéve, hogy a szerelmet összefüggésbe lehet hozni a kísértéssel. Sokkal inkább a lehetőség vagy az adomány állhatna mellette. Igen, egyszer megérintette a szerelem adománya. De anyja zsarnoki akarata alatt elpattant a lélek vékony kagylóhéja, és mindaz, mi megtörténhetett volna, szétfutott és elmerült oda, hol a bánat lakik: az idő méhébe. Ez a behódolás volt a végső, a teljesen leigázott ember főhajtása. Attól a pillanattól kezdve ideológiákat gyártva zárta be magát egyre inkább: Hogy ez számára egy igazi misszió, melyben leteheti lelkét Isten elé. Vagy ez bizonyára egy öntudatlanul elkövetett halálos bűn méltó büntetése.

Eljárt az idő: a szülők és a saját feje felett egyaránt. Ott gubbasztott a két öreg, mint két tollavesztett varjú egy korhadt faágon. Nem állt mellette társ, gyermek, barát is alig. Csak ez a két ember, kiket egyre kevésbé volt képes tisztelni. A gyermek hűsége pislákol még benne, a gyermeké, aki akkor is az anyja szoknyájába kapaszkodik, ha pont ő dorgálta meg. De ez sem valódi érték volt már, csupán egy ködös sejtprogram, mely, ha akadozva is, de a lélek halovány áramától mégis működött.

Miután az apja meghalt, az anyja szinte már elviselhetetlenné vált. A mindennapok legfontosabb kérdésévé olyan alapproblémák váltak, mint, hogy vajon a dísz tárgyak a polcon a portörleszt követően, ugyanoda kerültek-e vissza? (Milliméter pontossággal.) Kizárólagosságot követelt, és megkérdőjelezhetetlenséget. Nagyobbakat nyelt, és teljesítette az egyre aprólékosabban kitervelt követeléseket.

Aztán meghalt az anyja is. Ott maradt egyedül abban a házban, melyben szüntelen felcsengtek a parancsszavak. Nem volt bátorsága túladni a házon; ereje sem. Pedig lehet, hogy.

Egyre apróbb és egyre jelentéktelenebb problémák foglalkoztatták, nem volt már ereje a mindennapokhoz, lelke alig lélegzett, csak erőtlenül kotorászott megfakult,

Két informatikus találkozik.

-Adj már kölcsön egy ezrest - mondja az egyik.
-Rendben, de legyen 1024, csak azért, hogy kerek legyen.

zsarnokédesanya-pecsétes emlékei között. A szoba félhomályában ücsörögtek barátnőjével. Beszélt ehhez a hűséges Angyalhoz, aki kitarzott mellette, szinte egyedülként.

„Olyan komisz voltam anyámmal” – sóhajtott halkán. Angyalbarátnőjének felvillant a szeme, és így szólt: „Hogy mondhatod ilyet? Hiszen mindent megtettél érte, szinte felzabálta az életed!”

„Egyszer ráemeltem a kezem” – válaszolta halkán, és szeméből peregni kezdtek a könnyek.

Fontos-e, hogy az a kéz ütött-e vagy sem? Aligha. Hová vezet a hűség? Van-e épp ésszel felfogható határa, ha a síron túlról is ilyen görcsösen markolja a lelket? Van-e határa, ha a síron túlra is ilyen zabolátlanul átnyúlik? Van-e válasz? Emberek, mi a hűség?

-vj-

j.vancsodi@freemail.hu

A beteg mondja az orvosának:

-Doktor úr amit felírt gyógyszert van valami rossz mellékhatása?
-Igen, ismét munkaképes lesz.

csak egy másik ösvény, melyre mind rálépünk. Amikor a világ szürke esőfüggönye visszagördül, és minden ezüstös tükörré válik, akkor meglátod.

-Mit? Gandalf! Mit látok?

-Fehér partokat. Azon túl egy távoli országot, mely zöld és napsütötte.

-Hát, ez nem is rossz.

-Nem. Nem bizony!

Vagyis könnyebb abban a tudatban szembenézni az elviselhetetlennel, hogy mindannyiunkra vár valami odaát, hogy a hely, ahová a gyermek került, gazdagabb lett általa. Így talán a szülőknek is könnyebb elfogadni, hogy elveszítették szemük fényét, életük értelmét.

Bár közhely a végén idézetet használni, de az alábbi megható gondolatokkal szeretném lezárni jelen írásomat:

„Az élet nehézségeit, erőpróbáit, csapásait, lidérces álmait és veszteségeit a legtöbb ember még mindig átoknak, Isten büntetésének, valami negatívnak tartja. Bárcsak mindenki tudná, hogy bármi is jön, semmi sem negatív. Ismétlem: semmi! ... próba, csapás, ... amikor ...

Olyan ez, mint a vas hevítése, edzése, hogy szerszámot lehessen belőle készíteni. Alkalmom a növekedésre. Ez a földi élet egyetlen célja. Nem fogsz edződni, ha virágos kertben ülsz, és ezüsttálcán eléd rakják az ételt. De edződni fogsz és feljebb emelkedni, ha beteg vagy, fájdalmad van, veszteséget szenvedsz; ha nem dugod a fejed a homokba, ha megtanulod elfogadni a szenvedést, – nem mint átkot és büntetést, hanem – mint egy nagyon különös kegyként jövő ajándékot.”
(Elisabeth Kübler-Ross)

-Solymos Andor-

Korábban voltak, hasonló tudásu ...
progresszív ...
szervezet ...
McDonald's hamburgert készül ...
asszony ...
a két kis ...
közel eng ...
csak rossz ...
„És ho ...
engedem k ...
naivan. ...
„Sehog ...
főorvosnő ...
mintha egy ...
szeme sa ...
éreztem, m ...
repedni. Ne ...
hogy ezekr ...
halál vár. F ...
helyzetébe, ...
felismerés ...
problémáim.
Emberi k ...
társadalom ...
kezdünk v ...
teljesítmén

abátos hippizhez odalép egy kékszemű férfi. Látja, hogy az asztalon a két kis ...
„Látom, hogy milyen finom a hamburgered van, én is annyira éhes vagyok, megkérdeznék egy keveset ennem?”
„És hogyan készíted természetesen, testvér! Szívesen megmutatom feléd.”
„Köszönöm, hppi elővesz egy üveget, és készül a hamburger után úgy megszomjaztam, mint egy ...
-kortyot?”
„Köszönöm, barátom! Idd meg a felét ...
után egy cigarettát kezd el ...
agyújt.
és ital után olyan jól tud esni ...
tudnál adni egy slukkot?
... el nyugodtan, addig sodrok egy ...
...
... a hippiz.
... jó voltál hozzám, elárulom, hogy ...
... tus vagyok.
...
... i?”

GASTRO OLDAL

Prológus

Jelenlegi szám, jelenlegi rovata kicsit szokatlan: no nem azért, mert az étkek helyett valami egészen más került a fókuszpontra, hanem azért, mert a későbbiekben olvasható cikket rendhagyóan Mokán Péter barátom írta, kinek ez az egyik debütáló írása újságunkban.

Nem mintha nem volna néhány keresetlen gondolatom a természet e csodás adományáról, egészen másról van szó! Peti hobbiként (szerintem sokkal inkább szenvedély) méhekkel foglalkozik. Van néhány kaptára, vannak szorgos méhecskéi (elmondhatom, fergetegesen finom mézet hordanak össze), és van benne egy hatalmas adagnyi lelkesedés is, mely tán' elengedhetetlen. Ezért is alakult úgy, hogy Ő írt a mézről, sőt, még egy remeknek ígérkező receptet is megoszt velünk, mely – elmondása szerint – ráadásul könnyen elkészíthető...

A következő számban már visszaveszem tőle a stafétabotot, de, hogy milyen recept olvasható majd lapunk hasábjain, arról egy szót sem árulok el! Aki kíváncsi, várjon türelemmel... Addig, pedig a cikk általi gazdagodást, vidám pillanatokot, jó mézeskalács sütögetést és mézédés csókokat kívánok mindenkinek!

-vj-

Minden cseppje egészség

Újra itt az ősz, eljött megint a megfázások és az influenza ideje. Pont akkor, amikor a legtöbbet kellene tanulni, és teljes erőbedobással a vizsgákra volna jó készülni. Biztosan nem tudjuk kivédeni azt, hogy megfázunk vagy influenzások legyünk, de mégis tehetünk lépéseket annak érdekében, hogy egészségünket óvjuk.

Talán az egyik legrégebbi ideje használt gyógyszerrel: a mézzel tehetjük meg ezt leghatásosabban. Alkalmazhatjuk külsőleg vagy belsőleg, szinte minden bajra gyógyírt jelent. Ha napi étrendünk szerves részeként fogyasztjuk, valószínűleg elkerülnek a betegségek.

Már az ókorban is tudták az emberek, milyen egészséges a méz. Az egyiptomiak mézkenőccsel ápolták a sebeiket, a méhpempő, pedig drága kozmetikumnak, testszellemi frissítőszernek számított. A középkori kolostorokban is foglalkoztak készítésével. Magyarországon a méhészet a szerzetesrendek megalakulása után vált népszerűvé. Hazánk kedvező éghajlatának és a honi növényvilágnak köszönhetően számos fajta mézet állítanak elő a magyar méhészek. A Magyarországon előállított „folyékony aranyat” a világ számos országában használják javítómezként kiváló minősége miatt.

Ha a boltban, vagy háztól vásárolt mézünk kikristályosodik: az nem rossz minősége miatt történik. A méz általában rövid ideig marad folyékony, hamar sűrűsödni kezd.

Az ikrásodás természetes folyamat, amelyet pasztörizálással (hirtelen hevítésével és lehűtésével) lehet kiküszöbölni. A termelők nagy része azonban elveti ezt a folyamatot, mert ilyenkor számos hasznos anyag elvész a mézből. Ne fogjuk hát fel hibának a méz kristályosodását, egyszerűen melegítsük fel 40-50 fokra, hogy cseppfolyóssá váljon. Száraz, hűvös helyen tároljuk, és igyekezzünk számára egyenletes hőmérsékletet biztosítani, akkor nagyon hosszú ideig megőrzi állagát.

A mézet mégsem csak azért fogyasztjuk, mert magas ásványianyag-, nyomelem- és vitamintartalma az egész szervezetre jótékony

hatással van, lerövidíti a lábadozást, növeli a teljesítőképességet, erősíti az ideg- és immunrendszert, serkenti az emésztést és a szervezet méregtelenítését, hanem leginkább azért, mert nagyon finom.

Magam is méhészkedem, és nagyon szeretem a méhecskék ajándékát: a mézet. A kedvencem az akácméz és a ritkaságnak számító vaddohányméz. A mézet nem csak egymagában fogyaszthatjuk, teába cukor helyett vagy különböző sütemények alapanyagaként is használhatjuk. Akkor, amikor odakint fúj a szél és hideg van, tényleg nagyon jól esik 1-1 pohár forralt bor és egy kis frissensült mézeskalács. A mézeskalács sem mai találmány, már az ókori görögök is fogyasztottak mézes lepényt. Elkészítése könnyű, nem kíván különösebb konyhai előképzettséget. A legfontosabb a megfelelő mennyiségű és kiváló minőségű méz. Hazánkban a Pannóniát meghódító rómaiak hozták el a mézeskalács készítésének titkát. Ez a sütemény mind a mai napig népszerű maradt.

Hozzávalók:

- 1 kg liszt
- 30 dkg porcukor
- 30 dkg méz
- 2 tojás
- 1 evőkanál szódbikarbóna
- fahéj
- szegfűszeg

Elkészítés:

A hozzávalókat alaposan összegyúrjuk, jól eldolgozzuk, majd néhány órát pihentetjük. A tésztát 3-5 milliméter vastagra nyújtjuk és formára vágjuk. Zsírozott, lisztezett tepsibe tesszük, és 180-200 fokon aranybarnára sütjük. Ha kihűlt, cukrozott, habbá vert tojásfehérjével díszítjük.

JÓ ÉTVÁGYATI!

-Mocan-

FÉRFI - NŐI DIVATÁRU

ÖLTÖNYÖK, ZAKÓK, NADRÁGOK MÉRET UTÁNI KÉSZÍTÉSE

PÉCS KERESKEDŐKHÁZA

RÁKÓCZI U. 46.

06-20/552-2573

Diákoknak 10-20 % kedvezmény

DEUTSCHE SEITEN

Für einen weißen Kittel... ...und ein flatterndes Gefühl

Schon der Schweizer Komiker Eugen Roth behauptete einst: „und schweigend legen Arm und Reich die Hemden vor dem Mann im Weiß“. Nicht umsonst haben wir die „Halbgötter in weiß“ in unserem Sprachgebrauch aufgenommen, noch dazu prägen und imponieren uns die Helden aus „Emergency Room“. Eines Tages sollten auch wir soweit sein, als selbstbewusste Persönlichkeiten zur richtigen Zeit und zur richtigen Stelle unser Helfersyndrom ausschütteln zu können, wobei nicht selten hinter jeder guten Tat wir eine Beohnung erwarten: Vielleicht ein wenig Anerkennung als ein in der unteren Ebene der Krankenhaus Hierarchie stehender Arzt oder vielleicht auch dankbare Gesichtsausdrücke der Patienten, was zusammengenommen die Abhängigkeit zwischen Erfüllung unserer Seele und Berufserfolg darstellt. Je schneller diese Zeit antritt, desto besser.

Kein Wunder, dass wir uns manchmal unsere Studienzeit und die damit verbundenen Strapazen wie ein in die Länge gezogener Kaugummi vorkommen. Schon öfters haben wir uns stirnrunzelnd gefragt, wie eine chemische Redoxreaktion oder der Ostwald Viskosimeter für die Rettung von Leben verantwortlich sein können. Selbst die ständigen Abfragungen in den Anatomie Praktika kommen uns oft wie eine Tortur vor. Dennoch gibt es einen Lichtblick hinter den grauen, dem Schulalltag überragenden Unileben. Abgesehen von den bis in die Nacht laufende DVD Sessions und Partys während des Wochenendes, die als Ventil zur Auslassung jeglichem in der Woche angesammelten Drucks dienen, sind wir in der glücklichen Lage, mindestens vier Mal in der Woche sich ein bisschen als Arzt zu fühlen. Statt Gespräche über Lebensläufe von verschiedensten Menschen und Überlegungen über körperliche Eingriffe und Dosierungen von Arzneimitteln, geht es in unseren Gedanken

lediglich nur um eine blaue Masse in einem Reagenzglasröhrchen.

Doch den signifikanten Unterschied unseres Daseins macht einzig und alleine unsere äußere Hülle – der berühmte weiße Kittel, in dem wir am liebsten den ganzen langen Tag herumlaufen möchten, wenn sich die Schmutzflecken nicht heimlich auf ihm versammeln. Als Laborkleidung gedacht wirkt er als psychologische Unterstützung für unsere gesamte Motivation, die wir in den nächsten sechs Jahren nicht verlieren sollten, auch wenn im Moment die Theorie, welche eines Tages unserer praktischen Arbeit dienen sollte, im Vordergrund steht. Ohne zu zögern ziehen wir uns sehr gerne den weißen Mantel schon vor den Praktika Stunden an, einfach um die flatternden Schwalbenschwänze von hinten zu fühlen und das ehrenvolle und sich wichtig vorkommende Gefühl zu erlangen. Von Größe XS bis XXL erscheinen wir als unschlagbares Team, gefüllt mit Kompetenz und aufsprühendem Eifer, die uns keiner nehmen kann.

Obwohl das Schlüpfen in den weißen Kittel und das damit aufkommende Glück noch in begrenzter Form auftritt, binden wir uns doch Tag für Tag immer enger daran. Kaum vorzustellen, dass noch Tage folgen sollten, an denen er uns aus dem Hals heraushängen sollte.

-Yen-Ying Wu-

